Entrada

PELS REVOLTS DE SITGES. Advent 2

Després d'haver begut en les satisfaccions de moltes sensibilitats, hem experimentat un buit inexplicable. També hem palpat com d'efímer és l'èxit, com de transitòria és la il·lusió i quins canvis sobtats es donen en els amors que semblaven segurs i per sempre. Desenganys, limitacions...
D'aquí i de lluny ens arriben impactes de tanta crueltat, d'abusos plens de perversió, del menyspreu de realitats humanes elementals. Experimentem la impotència i la caducitat de realitats treballades i estimades.... I ens entra el desig de Déu, Sabem alguna cosa d'Ell o quasi res, però el cor el cerca, el busca, espera un consol, una comprensió i especialment un nou coratge.

El cap de personal porta unes ulleres bifocals. Si mira l'orinador o els papers hi veu per el vidre inferior i si tracte les persones pel de dalt. Com passa ara, que em té els ulls fixos en els meus mentre em diu: ho sento, ja sap que eren prop de 100 els aspirants a aquesta feina, vostè ha quedat el segon, un treball molt ben fet, però no el podem admetre, etc, etc. I ara torna a mirar per sota, pel focal inferior.

Quin desengany !! Jo que esperava que aquest seria el millor regal de Nadal pels de casa, i em trobo que ha volat quan era a punt d'agafar-lo. Saps que he fet? He agafat la moto i me'n he anat a Sitges per la carretera de la costa. Una temeritat. Quan ja era a prop he reduït la marxa m'he parat i jo, que feia anys que no em queia ni una llàgrima . Avui ha sigut diferent, he plorat. A sota aquells arbres tan a prop de la carretera he resat. I saps què he sentit ? Vinga, ànim, seguirem lluitant, i per Nadal, bona cara. Tornarem a intentar-ho !!!

Jesús Renau sj.